

Con trỏ

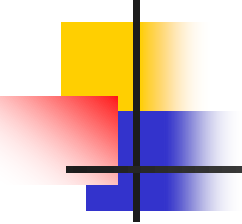
Phiên 8

Chỉ dành cho Aptech Centre sử dụng

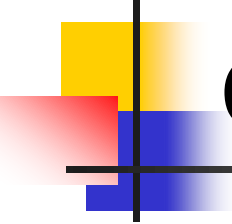
Mục tiêu

- Giải thích con trỏ là gì và nó được sử dụng ở đâu
- Giải thích cách sử dụng biến con trỏ và toán tử con trỏ
- Gán giá trị cho con trỏ
- Giải thích phép tính con trỏ
- Giải thích so sánh con trỏ
- Giải thích về con trỏ và mảng một chiều
- Giải thích về con trỏ và mảng đa chiều
- Giải thích cách phân bổ bộ nhớ diễn ra như thế nào

Con trỏ là gì?

- Con trỏ là một biến chứa địa chỉ của một vị trí bộ nhớ của một biến khác
- Nếu một biến chứa địa chỉ của một biến khác, biến đầu tiên được cho là trỏ đến biến thứ hai
- Con trỏ cung cấp phương pháp gián tiếp để truy cập giá trị của một mục dữ liệu
- Con trỏ có thể trỏ đến các biến của các kiểu dữ liệu cơ bản khác như int, char hoặc double hoặc các tập hợp dữ liệu như mảng hoặc cấu trúc

Con trỏ được sử dụng để làm gì?

Một số tình huống có thể sử dụng con trỏ là -

- Để trả về nhiều hơn một giá trị từ một hàm
- Để truyền các mảng và chuỗi thuận tiện hơn từ hàm này sang hàm khác
- Để thao tác các mảng một cách dễ dàng bằng cách di chuyển các con trỏ đến chúng thay vì di chuyển chính các mảng
- Để phân bổ bộ nhớ và truy cập nó
(Phân bổ bộ nhớ trực tiếp)

Biến con trỏ

Một khai báo con trỏ bao gồm một kiểu cơ sở và một biến tên được đặt trước bởi một*

Cú pháp khai báo chung là:

gõ *tên;

Ví dụ:

int *var2;

Toán tử con trỏ

- Có 2 toán tử đặc biệt được sử dụng với con trỏ :

& Và *

- Toán tử & là toán tử một ngôi và nó trả về địa chỉ bộ nhớ của toán hạng

biến2 = &var1;

- Người điều hành thứ hai* là phần bù của &. Đây là toán tử một ngôi và trả về giá trị chứa trong vị trí bộ nhớ được trỏ tới bởi giá trị của biến con trỏ

nhật độ = *var2;

Gán giá trị cho Con trỏ-1

- Giá trị có thể được gán cho các con trỏ thông qua **&** người điều hành.

ptr_var = &var;

- Ở đây địa chỉ của var được lưu trữ trong biến ptr_var
- Cũng có thể gán giá trị cho con trỏ thông qua một biến con trỏ khác trỏ đến một mục dữ liệu có cùng kiểu dữ liệu

ptr_var = &var;

ptr_var2 = ptr_var;

Gán giá trị cho Con trỏ-2

- Các biến cũng có thể được gán giá trị thông qua con trỏ của chúng

*** ptr_var = 10;**

- Câu lệnh trên sẽ gán 10 cho biến var nếu ptr_var trỏ tới var

Số học con trỏ-1

- Phép cộng và phép trừ là những phép toán duy nhất có thể thực hiện trên con trỏ

```
int var, *ptr_var;  
ptr_var = &var;  
var = 500;  
ptr_var++ ;
```

- Chúng ta hãy giả sử rằng **khác nhau** được lưu trữ tại địa chỉ **1000**
- Sau đó ptr_var có giá trị 1000 được lưu trữ trong đó. Vì số nguyên dài 2 byte, sau biểu thức "ptr_var++;" ptr_var sẽ có giá trị là 1002 chứ không phải 1001

Số học con trỏ-2

<code>++ptr_var</code> or <code>ptr_var++</code>	points to next integer after var
<code>--ptr_var</code> or <code>ptr_var--</code>	points to integer previous to var
<code>ptr_var + i</code>	points to the <i>i</i> th integer after var
<code>ptr_var - i</code>	points to the <i>i</i> th integer before var
<code>++*ptr_var</code> or <code>(*ptr_var)++</code>	will increment var by 1
<code>*ptr_var++</code>	will fetch the value of the next integer after var

- Mỗi lần một con trỏ được tăng lên, nó sẽ trỏ đến vị trí bộ nhớ của phần tử tiếp theo của kiểu cơ sở của nó
- Mỗi lần giảm đi nó sẽ trỏ đến vị trí của phần tử trước đó
- Tất cả các con trỏ khác sẽ tăng hoặc giảm tùy thuộc vào độ dài của kiểu dữ liệu mà chúng trỏ tới

So sánh con trỏ

- Hai con trỏ có thể được so sánh trong một biểu thức quan hệ với điều kiện cả hai con trỏ đều trỏ đến các biến có cùng kiểu
- Hãy xem xét rằng ptr_a và ptr_b là 2 biến con trỏ, trỏ đến các phần tử dữ liệu a và b. Trong trường hợp này, có thể thực hiện các so sánh sau:

<code>ptr_a < ptr_b</code>	Returns true provided a is stored before b
<code>ptr_a > ptr_b</code>	Returns true provided a is stored after b
<code>ptr_a <= ptr_b</code>	Returns true provided a is stored before b or ptr_a and ptr_b point to the same location
<code>ptr_a >= ptr_b</code>	Returns true provided a is stored after b or ptr_a and ptr_b point to the same location.
<code>ptr_a == ptr_b</code>	Returns true provided both pointers ptr_a and ptr_b points to the same data element.
<code>ptr_a != ptr_b</code>	Returns true provided both pointers ptr_a and ptr_b point to different data elements but of the same type.
<code>ptr_a == NULL</code>	Returns true if ptr_a is assigned NULL value (zero)

Con trỏ và Đơn Mảng chiều-1

- Địa chỉ của một phần tử mảng có thể được thể hiện theo hai cách:
 - Bằng cách viết phần tử mảng thực tế được đặt trước bởi dấu thăng (&)
 - Bằng cách viết một biểu thức trong đó chỉ số được thêm vào tên mảng

Con trỏ và Đơn Mảng chiều-2

Ví dụ

bao gồm <stdio.h>

hàm main() không có giá trị

{

tĩnh int ary[10] = {1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10}; int i;

đối với (i = 0; i < 10; i++) {

printf("\ni=%d, ary[i]=%d, *(ary+i)=%d", i, ary[i], *(ary +
i));

printf("&ary[i]= %X, ary+i=%X", &ary[i], ary+i); /* %X trả về số
thập lục phân không dấu */

}

}

Con trỏ và Đơn Mảng chiều-3

Đầu ra

i=0	ary[i]=1	* (ary+i)=1	&ary[i]=194	ary+i = 194
i=1	ary[i]=2	* (ary+i)=2	&ary[i]=196	ary+i = 196
i=2	ary[i]=3	* (ary+i)=3	&ary[i]=198	ary+i = 198
i=3	ary[i]=4	* (ary+i)=4	&ary[i]=19A	ary+i = 19A
i=4	ary[i]=5	* (ary+i)=5	&ary[i]=19C	ary+i = 19C
i=5	ary[i]=6	* (ary+i)=6	&ary[i]=19E	ary+i = 19E
i=6	ary[i]=7	* (ary+i)=7	&ary[i]=1A0	ary+i = 1A0
i=7	ary[i]=8	* (ary+i)=8	&ary[i]=1A2	ary+i = 1A2
i=8	ary[i]=9	* (ary+i)=9	&ary[i]=1A4	ary+i = 1A4
i=9	ary[i]=10	* (ary+i)=10	&ary[i]=1A6	ary+i = 1A6

Con trỏ và Đa Mảng chiều-1

- Mảng hai chiều có thể được định nghĩa là một con trỏ tới một nhóm các mảng một chiều liên kề
- Một khai báo mảng hai chiều có thể được viết như sau:

`data_type (*ptr_var) [biểu thức 2];`

thay vì

`data_type (*ptr_var) [biểu thức1] [biểu thức 2];`

Con trỏ và Chuỗi-1

```
# bao gồm <stdio.h>
# bao gồm <string.h>
void main ()
{
```

```
    char a, str[81], *ptr; printf("\nNhập một
    câu:"); gets(str);
```

```
    printf("\nNhập ký tự để tìm kiếm:"); a = getche();
```

```
    ptr = strchr(str,a);
```

```
    /* trả về con trỏ tới char*/
```

```
    printf( "\nChuỗi bắt đầu tại địa chỉ: %u",str); printf("\nLần xuất hiện
    đầu tiên của ký tự là tại địa chỉ: %u ",ptr);
```

```
    printf("\n Vị trí xuất hiện đầu tiên (bắt đầu từ 0) là: % d", ptr_str);
```

```
}
```

Ví dụ

Con trỏ và Chuỗi-2

Đầu ra

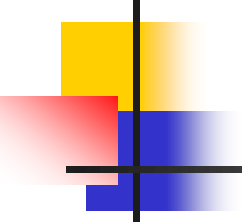
Enter a sentence: *We all live in a yellow submarine*

Enter character to search for: *Y*

String starts at address: 65420.

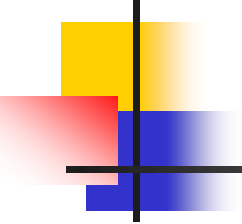
First occurrence of the character is at address: 65437.

Position of first occurrence (starting from 0) is: 17

Phân bổ bộ nhớ.1

Các **malloc()** hàm là một trong những hàm được sử dụng phổ biến nhất cho phép phân bổ bộ nhớ từ nhóm bộ nhớ trống. Tham số cho **malloc()** là số nguyên chỉ rõ số byte cần thiết.

Phân bố bộ nhớ-2

Ví dụ

```
#include<stdio.h>
#include<malloc.h>
void main()
{
    int *p,n,i,j,temp;
    printf("\n Enter number of elements in the array :");
    scanf("%d",&n);
    p=(int*)malloc(n*sizeof(int));
    for(i=0;i<n;++i) {
        printf("\nEnter element no. %d:",i+1);
        scanf("%d",p+i); }
    for(i=0;i<n-1;++i)
        for(j=i+1;j<n;++j)
            if(*(p+i)>*(p+j)) {
                temp=*(p+i);
                *(p+i)=*(p+j);
                *(p+j)=temp; }
    for(i=0;i<n;++i)
        printf("%d\n",*(p+i));
}
```


miễn phí()-1

miễn phí() chức năng này có thể được sử dụng để giải phóng bộ nhớ khi không còn cần thiết nữa.

Cú pháp:

lệnh `void free(void *ptr);`

Hàm này giải phóng không gian được trả tới *con trỏ*, giải phóng nó để sử dụng trong tương lai.

con trỏ phải được sử dụng trong lệnh gọi `malloc()`, `calloc()` hoặc `realloc()` trước đó.

miễn phí()-2

```
# bao gồm <stdio.h>
# bao gồm <stdlib.h> /*cần thiết cho các hàm malloc và free*/
int chính()
{
    int số;
    int *ptr;
    số nguyên i;
    printf("Bạn muốn lưu trữ bao nhiêu số nguyên? ");
    scanf("%d", &number);
    ptr = (int *) malloc (số*kích thước(int)); /*phân bổ bộ nhớ
*/
    nếu(ptr!=NULL)
    {
        đối với (i = 0, i < số; i++) {

            * (ptr+i) = i;

        }
    }
}
```

Ví dụ

Tiếp theo...

miễn phí()-3

Ví dụ

đối với (i = số; i > 0; i--)

```
{  
    printf("%d\n", *(ptr+(i-1))); /*in ra theo thứ tự ngược  
    lại */  
}  
miễn phí(ptr); /*giải phóng bộ nhớ được phân bổ */  
trả về 0;  
}  
khác  
{  
    printf("\nKhông cấp phát được bộ nhớ - không đủ  
bộ nhớ.\n");  
    trả về 1;  
}  
}
```


calloc()-1

calloc tương tự như **trung tâm**, nhưng sự khác biệt chính là các giá trị được lưu trữ trong không gian bộ nhớ được phân bổ theo mặc định là số không

- **calloc** yêu cầu hai đối số
- Đầu tiên là số lượng biến bạn muốn phân bổ bộ nhớ cho
- Thứ hai là kích thước của mỗi biến

Cú pháp:

```
void *calloc( size_t số, size_t kích thước );
```


calloc()-2

Ví dụ

```
# bao gồm <stdio.h>
# bao gồm <stdlib.h>
int chính()
{
    nổi *calloc1,          * calloc2;
    số nguyên i;
    calloc1 = (float *) calloc(3, kích thước(float)); calloc2 =
    (float *)calloc(3, kích thước(float));
    nếu(calloc1!=NULL && calloc2!=NULL) {

        đối với (i = 0; i < 3; i++) {

            printf("calloc1[%d] giữ %05.5f ", i, calloc1[i]);
            printf(" \ncalloc2[%d] giữ %05.5f ", i,
                * (calloc2+i));
        }
    }
```


calloc()-3

**miễn phí(calloc1);
miễn phí(calloc2);
trả về 0;**

**}
khác
{
printf("Không đủ bộ nhớ\n"); trả về 1;
}
}**

Ví dụ

phân bổ lại()-1

Bạn đã phân bổ một số byte nhất định cho một mảng nhưng sau đó thấy rằng bạn muốn thêm giá trị vào đó. Bạn có thể sao chép mọi thứ vào một mảng lớn hơn, điều này không hiệu quả, hoặc bạn có thể phân bổ nhiều byte hơn bằng cách sử dụng **phân bổ lại**, mà không làm mất dữ liệu của bạn.

- **phân bổ lại** cần hai đối số
- Đầu tiên là con trỏ tham chiếu đến bộ nhớ
- Thứ hai là tổng số byte bạn muốn phân bổ lại

Cú pháp:

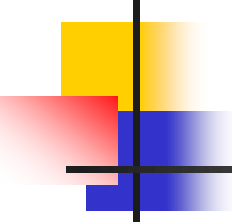
```
void *realloc( void *ptr, size_t kích thước );
```


phân bổ lại()-2

```
# bao gồm <stdio.h>
# bao gồm <stdlib.h>
int chính()
{
    int *ptr;
    số nguyên i;
    ptr = (int *)calloc(5, sizeof(int *));
    nếu(ptr!=NULL)
    {
        *con trỏ = 1; *(con trỏ+1) = 2;
        ptr[2] = 4; ptr[3] = 8; ptr[4] = 16; ptr =
        (int *)realloc(ptr, 7*sizeof(int));
        nếu(ptr!=NULL)
        {
            printf("Bây giờ đang phân bổ thêm bộ nhớ... \n");
            ptr[5] = 32; /* bây giờ thì hợp pháp rồi! */ ptr[6] = 64;
```

Ví dụ

phân bổ lại()-3

Ví dụ

```
đối với (i = 0; i < 7; i++)
{
    printf("ptr[%d] giữ %d\n", i, ptr[i]);
}
phân bổ lại(ptr,0); /* giống như free(ptr); - chỉ là lạ mắt hơn! */
trả về 0;
}
khác
{
    printf("Không đủ bộ nhớ - việc phân bổ lại không thành công.\n");
    trả về 1;
}
}
khác
{
    printf("Không đủ bộ nhớ - calloc không thành công.\n");
    trả về 1;
}
}
```